

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 127918 24 Kž
Brčko, 05.03.2024. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Amele Mustafić kao predsjednika vijeća, Srđana Nedića i Roberta Jovića kao članova vijeća, uz učestvovanje Radmile Tomić, kao zapisničara, u krivičnom postupku protiv optužene Š.K. iz B., zbog krivičnog djela Pronevjera iz člana 378. stav 3., u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 19/20 - prečišćeni tekst), odlučujući o žalbi branioca optužene Vanje Krndelj, advokata iz Kancelarije za pravnu pomoć Brčko distrikta Bosne i Hercegovine podnesenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 127918 22 K od 24.11.2023. godine, nakon javne sjednice vijeća održane dana 05.03.2024. godine, u prisustvu tužioca Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine Pave Radoš, optužene i njenog branioca, donio je

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba branioca optužene Š.K. i potvrđuje presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 127918 22 K od 24.11.2023. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 127918 22 K od 24.11.2023. godine, optužena Š.K., oglašena je krivom da je radnjama opisanim u izreci te presude počinila krivično djelo Pronevjera iz člana 378. stav 3., u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pa je sud primjenom članova 7., 42., 43., 49. i člana 51. stav 1. tačka c. istog Zakona, te člana 285. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 34/13, 27/14, 3/19 i 16/20), optuženu osudio na kaznu zatvora u trajanju od jedne (1) godine.

Na osnovu člana 198. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine sud je optuženu obavezao da oštećenom Udruženje penzionera–umirovljenika korisnici PIO/MIO Brčko distrikt Bosne i Hercegovine isplati iznos od 54.575,326 KM u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

U skladu sa odredbom člana 188. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, optužena je oslobođena obaveze plaćanja troškova postupka, koji padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Protiv navedene presude žalbu je podnijela branilac optužene advokat Vanja Krndelj (u daljem tekstu branilac) zbog:

- bitne povrede odredaba krivičnog postupka
- povrede krivičnog zakona
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i
- odluke o krivičnopravnoj sankciji,

s prijedlogom da ovaj sud žalbu uvaži, prvostepenu presudu ukine i predmet vrati na ponovno suđenje, odnosno preinači i donese presudu kojom se optužena oslobađa od optužbe, odnosno preinači i izrekne minimalnu kaznu zatvora uz zamjenu za rad za opšte dobro na slobodi ili pak uslovnu osudu.

Na žalbu branioca optužene tužilac je podnio odgovor u kojem navodi da je žalba potpuno neosnovana, pa je predložio da ovaj sud u skladu sa članom 313. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine žalbu branioca optužene odbije u cjelosti kao neosnovanu i potvrdi prvostepenu presudu.

Na javnoj sjednici vijeća ovog suda, održanoj dana 05.03.2024. godine branilac optužene je izjavila da ostaje kod žalbe i svih razloga u istoj, te zamolila sud da izvrši analizu dokaza i utvrdi da li materijalni dokazi potvrđuju radnju za koju se optužena tereti. Smatra da je vještačenje izvršeno na osnovu nepotpune dokumentacije i da nema dokaza o krivici optužene, a da se prvostepeni sud vodio time da je optužena djelimično priznala djelo u istrazi pred braniocem. Takođe branilac smatra ukoliko sud zaključi da je optužena kriva da bi trebalo povesti računa o olakšavajućim i otežavajućim okolnostima prilikom izricanja kazne.

Optužena nije koristila mogućnost da se obrati sudu.

Tužilac je izjavio da pored nespornog priznanja krivica je utvrđena i na osnovu drugih dokaza, prije svega nalazom vještaka Dujakovića, te da je optužena dugogodišnji blagajnik Udruženja penzionera, a da su svjedoci potvrdili kako su se kretali novčani tokovi. Takođe ističe da je optužena jedino raspolagala novčanim sredstvima i da je sud pravilno utvrdio krivicu i kaznu koju je izrekao optuženoj.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u skladu sa članom 306. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno u onom dijelu koji se pobija žalbom, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optužene povrijeđen Krivični zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci ove odluke iz sledećih razloga:

Žalba branioca optužene je neosnovana.

Neosnovano se žalbom branioca optužene prigovara da je prvostepeni sud prilikom donošenja pobijane odluke počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka i povrede Krivičnog zakona. Isti stav ovog suda je i u pogledu žalbenog osnova pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i prigovora zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji. Navedeni žalbeni osnovi od strane branioca nisu

popraćeni adekvatnom argumentacijom koja bi ukazala da su prilikom donošenja odluke počinjeni navedeni propusti od strane prvostepenog suda i koji bi doveli u pitanje zakonitost i pravilnost pobijane odluke sa aspekta istaknutih žalbenih osnova.

Branilac prigovara da je počinjena bitna povreda odredaba iz člana 297. stav 1. tačka k. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer je izreka presude protivrječna razlozima presude i da u presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama. Ovaj sud smatra da ti navodi branioca nisu osnovani, jer je izreka presude u skladu sa obrazloženjem iste i obrazloženje presude u potpunosti slijedi izreku, a kroz obrazloženje presude dat je odgovor na sva pitanja, tako da nijedna pravno relevantna činjenica nije ostala neutvrđena, niti je bilo koja činjenica pogrešno utvrđena o čemu su dati valjani i uvjerljivi razlozi od strane prvostepenog suda. U pogledu navedenog žalbenog prigovora branilac ne daje nikakve razloge, odnosno ne konkretizuje u čemu se ogleda protivrječnost izreke i obrazloženja iste, sem što, po ocjeni ovog suda, paušalno prigovara da je izreka presuda protivrječna njenim razlozima. Odredbom člana 295. stav 1. tačka c. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (sadržaj žalbe i otklanjanje nedostataka žalbe) propisano je da žalba treba da sadrži obrazloženje, kako bi se žalbeni navod mogao pravilno preispitati. Kako u pogledu navedenog žalbenog razloga branilac nije tako postupila, ovaj sud smatra da je žalba u tom dijelu neosnovana. Takođe, prvostepeni sud je naveo sve razloge o odlučnim činjenicama, tako što je ukazao na sve dokaze koji su izvedeni, a potom izvršio detaljnu i savjesnu ocjenu tih dokaza cijeneći iste pojedinačno i u uzajamnoj vezi na način propisan odredbom člana 281. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pa na osnovu takve ocjene dokaza došao do činjeničnog utvrđenja na kojem je zasnovao svoje uvjerenje da je optužena počinila krivično djelo za koje je oglašena krivom. Imajući u vidu na te okolnosti navode prvostepenog suda nema mjesta žalbenom prigovoru da u presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama.

Neprihvatljiv je prigovor branioca da je radnja izvršenja krivičnog djela, odnosno da je optužena podigla iznos od 54.576,38 KM, u suprotnosti sa izvedenim dokazima. Tu bitnu i odlučnu činjenicu prvostepeni sud je utvrdio na pouzdan način i to na osnovu nalaza vještaka finansijske struke Borislava Dujakovića, iskazima svjedoka S.M., I.B., kao i iskazu optužene iz istrage od dana 17.01.2020. godine, sa kojim je tužilac optuženu suočio na glavnom pretresu, budući da je svjedočila u korist svoje odbrane, a koji dokaz D-66, odnosno Zapisnik o ispitivanju osumnjičene je tužilac uvrstio u dokazni materijal. Vještak ekonomske struke Borislav Dujaković je na stručan način utvrdio iznos novca za koji je optužena oštetila Udruženje penzionera. Tokom glavnog pretresa vještak je detaljno pojasnio svoj nalaz na koji ni branilac ni optužena nisu imali ozbiljnijih primjedbi. Takođe, vještak Dujaković je utvrdio vremenski period od 01.01.2019. godine do 16.01.2020. godine da je optužena obavljala poslove blagajnika u Udruženju penzionera i da je u tom periodu i nastao manjak u iznosu od 54.576,38 KM.

Prvostepeni sud je poklonio vjeru vještaku finansijske struke Borislavu Dujakoviću i prihvatio njegov nalaz, te isti koristio u postupku utvrđivanja činjeničnog stanja o čemu daje valjane i adekvatne razloge na strani 14. odluke.

Nalaz vještaka i svi ostali dokazi koje je sud prihvatio i na kojima je zasnovao svoje uvjerenje o krivici optužene nisu u suprotnosti sa radnjom izvršenja opisanoj u izreci presude, kao što se žalbom neargumentovano tvrdi. Nasuprot tome provedeni dokazi kada se dovedu u uzajamnu vezu, kao što je to učinio prvostepeni sud u postupku utvrđivanja činjeničnog stanja, upućuju na zaključak da je optužena izvršila krivično djelo upravo u vrijeme i na način kako je to utvrdio i prvostepeni sud, i opisano u izreci presude. Nalaz vještaka ekonomske struke kojem je prvostepeni sud poklonio vjeru je bio samo jedan u nisu dokaza na osnovu kojih je utvrđena krivica optužene, a koje je tužilac prezentovao tokom dokaznog postupka i uspio da dokaže krivicu optužene, na šta ga obavezuje odredba člana 16. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Nadalje branilac neosnovano prigovara da i vremenski period naveden u izreci presude ne odgovara dokazima na kojima je zasnovana krivica optužene, te da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio vremenski period kao vrijeme izvršenja krivičnog djela. Vještak ekonomske struke, o čemu prvostepeni sud govori na strani desetoj presude je na osnovu validne i pouzdane dokumentacije utvrdio vremenski period u kojem je optužena napravila manjak u blagajni i u pogledu te bitne činjenice dao adekvatnu argumentaciju tokom obrazlaganja svog nalaza, a o čemu je prvostepeni sud dao valjane razloge.

Nije branilac u pravu kada tvrdi da izvedeni dokazi govore drugačije od onoga što je utvrdio prvostepeni sud, odnosno da su izvedeni dokazi u suprotnosti sa činjeničnim utvrđenjem suda. U tom pogledu branilac ne navodi nijedan dokaz koji ide u prilog takvom rezonovanju branioca, pa ovaj sud smatra da se radi o paušalnim navodima i prigovorima u tom pravcu. Činjenično utvrđenje opisano u izreci presude nalazi potpunu potvrdu kroz detaljno obrazloženje koje je prvostepeni sud dao, cijeneći sve dokaze i navodeći koje odlučne činjenice su utvrđene na osnovu tih dokaza, tako da za razliku od branioca ovaj sud smatra da nema protivrječnosti između izreke i obrazloženja presude na čemu se na više mjesta u žalbi potencira.

Na neuvjerljiv način branilac pokušava otvoriti pitanje šta je optužena podizala, koja je njena radnja izvršenja i na osnovu čega je utvrđena, te da je navodno činjenično utvrđenje u suprotnosti sa izvedenim dokazima. Na osnovu provedenih dokaza utvrđeno je protivpravno postupanje optužene opisano u izreci odluke i koje se sastoji u svjesnom i motivisanom pribavljanju materijalne koristi, odnosno prisvajanju za sebe novca koji joj je povjeren kao blagajniku, a u iznosu od 54.576,38 KM, kako je to pravilno utvrdio i vještak ekonomske struke. Branilac na više mjesta potencira na tome da je činjenično utvrđenje suprotno izvedenim dokazima, ali sem navedenog prigovora nije pružen nijedan dokaz, ni argument od strane branioca koji bi podržao takvu tvrdnju i doveo u pitanje pravilnost odluke.

Takođe, branilac na neuvjerljiv i neargumentovan način pokušava dovesti u pitanje utvrđenu činjenicu da je optužena bila zaposlena kao blagajnik u Udruženju penzionera Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer po mišljenju branioca u pogledu toga nema nijednog dokaza, a ni dokaza iz kojeg proizilaze njena ovlaštenja. Potom na istom mjestu branilac navodi da nije sporno da je optužena obavljala poslove blagajnika, ali da nema nijednog materijalnog dokaza da je ona zaista i bila zaposlena kao blagajnik. Ovaj sud smatra da na navedeni način

odbrana zapada u protivrječnost samoj sebi. Pored toga što je i optužena izjavila da je obavljala poslove blagajnika istu činjenicu su potvrdili i svjedoci S.M., kao i svjedok I.B., a na osnovi materijalne dokumentacije i vještak Borislav Dujaković. Navedenu činjenicu je potvrdio i svjedok B.Č., koji je saslušan na prijedlog odbrane, te između ostalog istakao da poznaje optuženu i da je ona bila blagajnik u navedenom Udruženju. Imajući u vidu u pogledu te činjenice izvedene dokaze na nesumnjiv način je utvrđeno svojstvo optužene u navedenom Udruženju penzionera, odnosno blagajnika kao lica koje je obavljalo sve finansijske poslove kao što je i optužena izjavila, pa je tim prije više nego neosnovan prigovor branioca da nema dokaza da je optužena stvarno i bila blagajnik. Usled naprijed navedenog neosnovanog prigovora branioca optužene, a koji se tiče svojstva optužene proizilazi i pogrešan zaključak branioca da nema ni navedenog krivičnog djela jer optužena navodno nije imala svojstvo blagajnika. Svjedok I.B. koji je bio predsjednik Udruženja penzionera je potvrdio da je optužena vodila blagajnu, vršila uplate i isplate i da je jedino ona te poslove obavljala, a o čemu i prvostepeni sud govori na strani devetoj odluke, što u kontekstu drugih dokaza prigovor na te okolnosti čini više nego neosnovanim.

Neargumentovano branilac potencira da optužena nije imala svojstvo blagajnika iako je i optužena u svom iskazu iz istrage od 17.01.2020. godine u prisustvu branioca izjavila da je obavljala poslove blagajnika, a što je potvrdila i na glavnom pretresu, kada je između ostalog izjavila da je vodila blagajnu i da je u navedenom periodu samo ona dizala novac, što branilac potpuno zanemaruje i praktično je svojstvo optužene jedino sporno za branioca, što prigovor čini neprihvatljivim.

Nema mjesta ni žalbenom prigovoru povrede Krivičnog zakona koji branilac pogrešno vidi u tome da nema dokaza koji ukazuju na postojanje bitnog elementa krivičnog djela pronevjere, odnosno da nije utvrđeno svojstvo optužene. Navedena tvrdnja branioca je lišena svakog osnova, jer je na pouzdan način prvostepeni sud utvrdio da je optužena protivpravno prisvojila novac koji joj je bi povjeren u radu kao blagajniku u Udruženju penzionera Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pa su na način opisan u izreci presude ostvarena sva bitna obilježja bića krivičnog djela Pronevjera iz člana 378. stav 3., a u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Kada je u pitanju svojstvo optužene prvostepeni sud je na strani 14., peti pasus dao adekvatno obrazloženje i razloge u pogledu svojstva optužene i na osnovu kojih dokaza je utvrđena ta bitna činjenica, odnosno da je radeći kao blagajnik prisvojila novac koji joj je povjeren u radu.

Kada je u pitanju iskaz svjedoka I.B., koji branilac spominje u žalbi, isti je posvjedočio da mu je optužena priznala da je uzela iznos od 45.000,00 KM, a prilikom sravnjavanja blagajne utvrđen je manjak od 54.570,00 KM. Isto je potvrdila i optužena u svom iskazu, o čemu prvostepeni sud govori na strani 12. odluke. Što se tiče izjave koju spominje branilac u žalbi, a koja se odnosi na to da je optužena potpisala i ovjerila izjavu da je uzela navedeni iznos novca pred I.B. predsjednikom Udruženja, tačno je da navedena izjava nije predočena tokom dokaznog postupka. Međutim, ukoliko je branilac smatrala da se radi o dokazu koji bi išao u prilog odbrani, odnosno bitnoj činjenici kao što u žalbi tvrdi, mogla je da predloži da se navedena izjava dostavi i uvrsti u dokaze, a u skladu sa odredbom člana 261. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i

Hercegovine. Budući da je izostao navedeni prijedlog od strane branioca, nego se to tek spominje u žalbi, ovaj sud smatra da se takvim navodom ne dovodi u pitanje pravilnost i zakonitost pobijane odluke.

Nakon što je utvrđen nedostatak novca od 54.570,00 KM, po sravnjavanju blagajne donesena je odluka da se suspenduje optužena, a što je kasnije dobilo sudski epilog. O tome je svjedočio I.B. predsjednik Udruženja penzionera, čijem svjedočenju je prvostepeni sud opravdano poklonio vjeru, jer je njegov iskaz saglasan i sa iskazom S.M., a i izvršenom vještačenju po vještaku ekonomske struke. Budući da je sa sigurnošću utvrđen iznos novca koji je optužena sebi prisvojila obavljajući poslove blagajnika, neosnovano se i neuvjerljivo od strane branioca prigovara i želi dovesti u pitanje utvrđena činjenica iznosa protivpravno prisvojenog novca.

Predmet odlučivanja u ovom predmetu bila je optužnica koja optuženu tereti da je počinila krivično djelo Pronevjera iz člana 378. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, potvrđena 17.03.2022. godine, a izmijenjena 24.10.2023. godine, u pogledu koje je prvostepeni sud donio odluku koja se pobija žalbom. Da li se eventualno pred Tužilaštvom Brčko distrikta Bosne i Hercegovine vodi postupak protiv Udruženja penzionera zbog navodno nezakonitog trošenja sredstava nije ni bio predmet ovog postupka, tako da sud nije ni bio u obavezi da se osvrće na navedenu tvrdnju koju branilac u žalbi ističe, te pogrešno zaključuje da je taj postupak protiv Udruženja u stvari i predmet konkretnog postupka. S tim u vezi ovaj sud smatra da se radi o prigovoru koji nije relevantan za ovaj slučaj.

Na osnovu provedenih dokaza i to iskaza svjedoka M.N., S.M., I.B., kao i nalaza vještaka ekonomske struke Borislava Dujakovića, prvostepeni sud je utvrdio da je optužena protivpravno prisvojila povjereni joj novac, odnosno počinila krivično djelo u vrijeme i na način opisan u izreci presude. Uz sve to i optužena je tokom istrage priznala da je prisvojila novac u iznosu oko 50.000,00 KM, što je pokušala da negira tokom glavnog pretresa o čemu sud govori na stranama 14. i 15. odluke. Vještak ekonomske struke je na osnovu validne dokumentacije utvrdio iznos novca koji je nedostajao u blagajni od 54.576,38 KM, tako da je i ta bitna činjenica utvrđena na pouzdan način. Imajući u vidu navode prvostepenog suda u pogledu načina utvrđivanja svih relevantnih činjenica, paušalna je tvrdnja branioca da je činjenično utvrđenje dovedeno u sumnju, a da radnja izvršenja ne odgovara dokazima na kojima se zasniva presuda, na čemu branilac na više mjesta neargumentovano potencira u žalbi.

Kada je u pitanju pouzdanost svjedoka S.M. i I.B., prvostepeni sud je izvršio ocjenu pouzdanosti onoga o čemu su svjedoci svjedočili i poklonio im vjeru, cijeneći iskaze pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima u skladu sa članom 281. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a o čemu je bilo riječi u prednjem dijelu ove odluke. Međutim, branilac prigovara da je prvostepeni sud poklonio vjeru navedenim svjedocima pokušavajući da na neargumentovan način podijeli krivicu i na druga lica, očigledno zanemarujući ostale provedene dokaze, a naročito iskaz koji je tada osumnjičena dala 17.01.2020. godine i u prisustvu branioca priznala izvršenje krivičnog djela u periodu iz optužnice. Branilac nadalje pokušava na neuvjerljiv način diskreditovati svjedoka I.B., te na

istoga prebaciti krivicu, iako ni optužena kroz svoje svjedočenje nije ukazivala da je navedeni novac mogao uzeti I.B. ili neko drugi. Ovaj sud smatra da je prvostepeni sud pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje, a na osnovu objektivne i savjesne ocjene svih provedenih dokaza, tako da nijedna odlučna i pravno relevantna činjenice nije pogrešno utvrđena, niti je sud propustio da utvrdi neku činjenicu.

Iako branilac u žalbi prigovara da je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno, ne ukazuje koju je to odlučnu činjenicu sud pogrešno ili nepotpuno utvrdio. Odredbom člana 299. stavom 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine propisano je da nepotpuno utvrđeno činjenično stanje postoji i kad na to ukazuju nove činjenice ili novi dokazi. Branilac u žalbi ne ukazuje na nove činjenice ili nove dokaze koji bi išli u prilog tvrdnji da je činjenično stanje nepotpuno utvrđeno. Na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud je adekvatno primijenio odredbe Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i optuženu oglasio krivom za krivično djelo Pronevjera iz člana 378. stav 3., a u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, nalazeći da su radnjama optužene ostvarena sva bitna obilježja bića krivičnog djela za koje je oglašena krivom.

Preispitujući pobijanu odluku i sa aspekta žalbenog osnova koji se tiče odluke o izrečenoj krivičnopravnoj sankciji, ovaj sud je zaključio da žalba nije osnovana ni u tom pogledu. Prilikom odlučivanja o krivičnopravnoj sankciji koju će izreći optuženoj, sud je u skladu sa odredbom člana 49. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine vodio računa o svim okolnostima koje utiču da kazna bude manja ili veća (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti). Tako je kao otežavajuće okolnosti na strani optužene cijenio upornost u radnji izvršenja krivičnog djela, a koje se ogleda u činjenici da su protivpravne radnje preduzimane u dužem vremenskom periodu, kao i zaštitni objekat prema kojem je krivično djelo izvršeno, odnosno da su pronevjereni sredstva penzionera, kao ekonomski najugroženije kategorije stanovništva, novca koji je trebao ići za pomoć penzionerima, a između ostalog i za ukopnine. Od olakšavajućih okolnosti sud je cijenio da ranije nije osuđivana, kao i loše zdravstveno stanje optužene. Svim utvrđenim olakšavajućim i otežavajućim okolnostima, prvostepeni sud je dao adekvatan značaj koje te okolnosti objektivno i imaju pa je u odnosu tih olakšavajućih i otežavajućih okolnosti iste cijenio kao naročito olakšavajuće i primjenom člana 51. stav 1. tačka c. (granice ublažavanja kazne) Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine optuženoj ublažio kaznu po visini i izrekao istu ispod zakonom propisanog minimuma budući da je za navedeno krivično djelo propisana kazna zatvora u trajanju od dvije do deset godina zatvora. Ne stoji prigovor branioca da je određene otežavajuće okolnosti sud precijenio, jer je takva tvrdnja u suprotnosti sa obrazloženjem prvostepenog suda u pogledu kazne koju je izrekao optuženoj u trajanju ispod zakonom propisanog minimuma. Takođe branilac ne navodi koju je to olakšavajuću okolnost sud propustio da cijeni, a koja bi uticala na visinu kazne koja je izrečena optuženoj. U pogledu kazne koju je izrekao optuženoj prvostepeni sud na strani 15. i 16. je dao adekvatne razloge koji u potpunosti opravdavaju odluku suda da optuženu osudi na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine koja je i po ocjeni ovog suda srazmjerna i težini počinjenog krivičnog djela i ličnosti optužene, te će se istom postići svrha kažnjavanja propisana članom 42. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i sa aspekta generalne i specijalne

prevencije. Izrečena kazna će vaspitno djelovati i na optuženu da ubuduće ne čini krivična djela i na sve potencijalne izvršioce krivičnih djela da ista ne čine.

Nije bilo uslova za izricanje uslovne osude što je bio jedan od alternativnih prijedloga branioca optužene, jer uslovna osuda kao mjera upozorenja ne bi bila adekvatna težini počinjenog krivičnog djela, niti bi se istom postigla svrha kažnjavanja propisana članom 42. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Nije bilo uslova ni da se optuženoj izrečena kazna zatvora zamijeni radom za opšte dobro na slobodi, koju mogućnost propisuje član 44. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, iako je optužena osuđena na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine. Odredbom člana 44. stavom drugim Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, propisano je da odluka da se kazna zatvora zamijeni radom za opšte dobro na slobodi zasniva na ocjeni da, uzimajući u obzir sve okolnosti koje određuju vrstu i mjere kazne, izvršenje kazne zatvora ne bi bilo prijeko potrebno za ostvarenje svrhe kažnjavanja, ali istovremeno uslovna kazna ne bi bila dovoljna za postizanje opšte svrhe krivičnopravnih sankcija. Ovaj sud smatra da se u konkretnom slučaju izvršenje kazne zatvora nameće kao potrebno, jer će samo na taj način ostvariti svrha kažnjavanja, kako prema optuženoj tako i prema svim drugim potencijalnim izvršiocima krivičnih djela, imajući u vidu i težinu počinjenog krivičnog djela i stepen ugroženosti zaštićenog dobra tj. službene dužnosti i drugih odgovornih dužnosti. U konkretnoj situaciji ispunjen je samo formalni uslov za primjenu člana 44. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za zamjenu kazne zatvora radom za opšte dobro na slobodi i to sa aspekta izrečene kazne, budući da je optužena osuđena na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine. S tim u vezi nije bilo mjesta ni uslova da se kazna zatvora zamijeni radom za opšte dobro na slobodi, što je takođe bio jedan od alternativnih prijedloga iz žalbe branioca optužene. Izrečenom kaznom i izvršenjem iste će se postići i svrha krivičnopravnih sankcija propisana članom 7. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine sprečavanjem izvršioce krivičnih djela da ista čine, a i pružanjem određene zaštite i satisfakcije licima na čiju štetu je krivično djelo izvršeno.

Kada je u pitanju loše imovinsko stanje optužene na koje branilac ukazuje i tu činjenicu je prvostepeni sud imao u vidu, pa je optuženu na osnovu člana 188. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, oslobodio obaveze plaćanja troškova krivičnog postupka.

Budući da prvostepeni sud prilikom donošenja pobijane odluke nije počinio bitne povrede postupka, kao ni povrede Krivičnog zakona, a ni druge propuste na koje se žalbom neosnovano ukazuje, a ni povrede Krivičnog zakona na štetu optužene, o čemu ovaj sud vodi računa po službenoj dužnosti, žalbu branioca optužene je odbio kao neosnovanu.

Bili su to razlozi zbog kojih je odlučeno kao u izreci ove presude, a na osnovu člana 313. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

ZAPISNIČAR

Radmila Tomić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Amela Mustafić